

Bevezető a MAGYARSÁG című fejezethez

Az alábbi írás nem tudom, hogy honnan való, nem tudom ki az a számomra ismeretlen ember, aki lejegyezte, de nagyon megfogott. Ezzel a gondolattal indítom ezt a fejezetet, hálámat és köszönetemet fejezve ki az ismeretlen Szerzőnek.

ÚTRAVALÓ

A boldogságot csak az bírja el, aki elosztja. A Fény csak annak válik áldássá, aki másnak is ad belőle. Akkor, amikor leküldtek a világba, az Útrabocsátó Hatalom így szólt:

„Rád bízok minden embert, kivétel nélkül mindenkit. Külön mindenkinek segíts, adj enni, adj ruhát. Mindenkire vigyázz úgy, mint magadra, és ne hagyd a sötétségben elmerülni.

Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, oszd meg, az egész világ a tiéd.

Szabad vagy, a kövektől az éterig. Ismerd meg, hódítsd meg, senki sem tiltja.

De jaj neked, ha magadnak tartod!

Elbocsátalak téged is, mint mindenkit. Felelős vagy minden emberért, aki veled él, el kell számolnod minden fillérrel, amit magadra költesz, minden örömmel, amit magadba zártál, s minden boldog pillanattal, amit magadnak tartottál meg.

Most eredj, s élj, mert a világ a tiéd!”

* * *

Szívem mélyéből hiszem azt, hogy Isten Szeretet-tervében semmi sem történik véletlenül, és Ő, *Aki ügyel az ég madaraira és a rétek liliomaira, és számon tartja minden hajunk szálát, Ő okkal, és pontosan oda küldi megszületni embergyermekait, ahol azok legjobban fejlődhetnek, ahol leginkább megvalósíthatják a „legyetek tökéletesek, mint a ti Mennyei Atyátok” szeretetparancsát.*

„Szeretetparancsot” szoktunk emlegetni, holott a szeretetet nem lehet megparancsolni! És mégis, ennek az összetett szó második tagja, a „parancs” kifejezés – talán folytatva a fenti idézetet – azt jelenti, hogy „Ne légy rest! Azért kaptál életet a Földön, hogy fejlődj, és mutasd meg értékeidet, hogy hogyan tudod kamatoztatni talentumaidat, amellyel elláttalak. Minden jót megkaptál, ami egy sikeres és boldog élethez szükséges. De dolgoznod kell, hogy ami nem helyes, vagy hiány benned, azokat kifejleszd ajándékaimmal. Mégpedig ott, abban a hazában, ahová helyeztelek, és tudd, azért helyeztelek oda, mert ott, abban a népben tudod legjobban kamatoztatni mindazokat a tulajdonságokat, amelyekkel megáldottalak. Sorsod összefonódik embertársaid sorsával, egyéni léted egy Nemzet léte is egyben!

Tudd, hogy földi otthonodat – lelked beleegyezésével – az Égi Haza mására választottam ki a számodra! Tégy mindent Dicsőségemre, és „ha szíved tiszta és jó lesz, majd végleg hazajöhetsz” Igazi, Mennyei Otthonodba! Legyen Áldott az Utad, várok rád!...” – És az ember így, ilyen egyszerűen megjelenik a Földön, mint az Isteni Szeretet Küldötte, és mint a szülői szeretet gyümölcse. Lelki-szellemi valója által, de már testi mivoltában is, önmagán keresztül kapcsolja össze az Eget és a Földet.

És az Isteni Szó, a figyelemmel kíséző, a szeretőn várakozó, a földi ember szavaként is formát ölt érzékeny emberek szíve által:

*„...Úgy kell, hogy te is értsd: nem indultál hiába.
Az a hely, ahol élsz, világnak világa.
Az égig érő fának nem nő újra ága,
Úgy élj, te legyél, világnak virága!*

*Szállj, szállj sólyom szárnyán három hegyen túl!
Szállj, szállj, ÉN várok rád, ahol véget ér az Út.
Nézz Rám, s ne ígérj, nézz Rám, sose félj!
Ha nincs hely, ahol élj, indulj Hazafelé!...”*

E pár sor eredetije: KORMORÁN együttes – „Honfoglalás” című művéből való, bizonyára sokan ismerik. Mindig könnyeket csalt a szemembe, valahányszor csak hallottam...

Szándékosan indítottam ilyen érzékenyen a Honlapnak „Magyarság” című fejezetét. Az ebbe a részbe bejegyzett írások ugyanis kifejezetten „házunk táján” igyekeznek „tisztább helyzetet teremteni” az olykor zavaros gondolatok között.

Ugyanis – mint ahogy az később megmutatkozik – van mit helyretenni önmagunkban, és hazánk területén is, úgy, hogy az se hamisan „magyarkodó”, se pedig hazug indulatokkal telített ne legyen.

Az Úr Jézus Vezetése, a Felső Világ terelgetése utat mutat a káoszból való kivezetődésre. Nem kötelező, hogy a félelmetes próféciák beteljesedjenek! Ami viszont kötelező lenne, az a Rájuk való odafigyelés, a Szeretet Leghatalmasabb Kezének megragadása!

Bármely, ebbe a fejezetben leírásra kerülő gondolat a honlap más fejezeteiben is előfordulhatna, sőt, most az elején ez egy-két verssel, imával meg is történik, mintegy kapcsolót képezve a többi, más helyeken lévő gondolatokhoz. Ugyanis **e nép szívében és elismert nagyságaink tetteiben az Isten- és Hazaszeretet erősen összeforrt!** Elég lenne történelmünk „*igaz lapjait(!)*” „*szívvel-látó*” szemekkel végigpörgetni ahhoz, hogy mindez megmutatható legyen!

Végezetül, álljon itt egy idézet a „*LÁTOMÁS ISTENI SUGALLATRA*” – *Ima, meditáció, elmélkedés a Szent Koronával*” című műnek „*A Szent Korona születése*” című, mitológiai elemekkel tűzdelt fejezetéből:

„Eltelt majdnem 1000 év és a szívekben ismét szólott a Bölcs Atya:
„*Halld meg Népem, hogy továbblép most Istened Akarata!*
Tanom, mit rátok, emberekre hagytam, elindult, szükséges, hogy kikristályosodjon.
Fontos lett ezért, hogy népem az Égi Otthon mintájára, földi Hazára találjon.
Vond egybe törzseid közös területre,
Dús legelőt rejt, életet, s védelmet ad: Kárpátoknak bérce.”

Összegyűlt a hét Törzs, s azoknak vezéri,
Isten akaratát közös emberi akaráttal, vérrel megpecsételni.
Szerződésük Szent volt Isten, s ember előtt,
Szívében ismerte, s *tudta* e nép a Teremtőt.
Szólt az Úr ismét:
„*Kárpátok bérce különös Gyöngy a Földnek testében,*
Lesznek idők, hogy hordák vágynak e Gyöngyre, dőlyfős irigységben.
És lesznek más idők, félelmetesek,
Mikor lélegzetet sem hagynak Tanomnak és a Szeretetnek!
S hogy ne éreztétek egyedül magatok, vagy bátortalanul gyengének,
Koronát küldök majd Áldásommal és Arcmásommal a Földre, erősítőnek.
„Apostoli Király”, ez lesz a titulus, s e Jelkép által köztetek lesztek,
Hogy közvetlenül érezhessétek Vezetésemet, és végtelen, Isteni Szeretemet!
És Boldogasszony Népe így indította el az új évezredet.

Eltelt ismét ezer év, és századok jöttek gyors egymásutánban.
Hoztak szép éveket, hol a szív kinyílt, és az ember örömét lelhetette Isten Világában,
És hoztak bánatot, s harcokat, könnyes-szomorúságban.
Sokat vérzett, sebesült e nép, szíve-lelke mélyéig hatoltak e sebek,
És tudta, ennyit, s így csak Megváltója szenvedhetett!

Csontha, sebbe mélyedt a fájdalmas töviskorona,
Fájdalmát érezte e nép, mikor jött szeretetlen, idegen gondolat, más nép akarata.
Elnyomó uralom fogta le tettektől a „Szent Jobb Kezet”,
Mint Urunk jobb kezét, mi a Keresztfára szegeztetett.
A kifeszített karok ölelő, simogató bal keze is mozdulatlan kellett, hogy maradjon,
A Szent Koronáról eltűnt Anyakép helyett a lélekben van mélységes fájdalom.
Léptünk volna, de nehéz bilincset ránk a hideg, számító vasszeg, a politika rakott,
Mely egymással szembeni értetlenséget és gyűlölködést fakasztott.
De legfájdalmasabb mind közt a lándzsától vérző Szent Szív sebe,
Mely vicsorgó szeretetlenségében e népet darabokra szedte!
Hamis mosollyal az arcán a Sötétség Hercege munkál ily láthatóan és láthatatlanul,
Összetört szíveken, meggyötört tudaton és akaraton lépked megállíthatatlanul.”

**Eljött viszont az idő, hogy ne így legyen! Ütött az Óra, hogy minden megváltozzon!
De vigyázzunk!**

**Nehogy félreértsük a Megváltót, mint ahogy az kétezer évvel ezelőtt történt!
Nem földi királyságról, hanem az Égi Király szívekben történő, de a valódi Szeretet
cselekedetei által Földön is megvalósítandó Királyságáról van szó! A sokat hányatott szív
BÉKÉJE csak így, csak Általa valósítható meg!**

**Mielőtt a Mindenség Királya Örök Bíróként megjelenne,
– mint, ahogy a Szent Koronán megmutatkozik(!) –
nekünk itt a Földön kell tenni, és Neki fogadott komoly Hűséggel: cselekedni!**

♥ † ♥

A felszólítás megtörtént, elvéteni már nem lehet!

♥ † ♥

2008. TÉLI NAPFORDULÓ

Istenem, szeretett Jó Uram!

*Kérlek, sejszinten mossad át egész valómat,
Hogy teljes önmagammal kövessem útmutatásodat!
Tölts fel bátorsággal, és a Te nagy Erőddel,
Szívemet pedig Benned, s Érted lángoló izzó Szereteteddel!
Hasson, érjen ez mindenkit, ki körülöttem, s e Hazában él,
Hogy Veled, s Általad tehessünk mindent dicsőséges győzelmedért!*

***Kicsiny Nyájam, ne féljete, mert minden történést Én vezetek,
És minden Gyermekeimet védőn Magamhoz ölelek!***

***Szeretetem kibontom a teljes Teremtésre,
Fényem szétárasztom éltetőn minden létezőre.
Megszületek szívetekben újból e világra,
Hogy Belőletek indulóan hasson Szívem Irgalmassága.***

Hívjatok hát Engem:

„Uram Isten, jöjj el,

Ajándékozz meg Igaz Szereteteddel.

Legyen az életünk Örömd gyémántja,

S lelkünk a Lelkedben hamvas, tiszta rózsza!

Napod ragyogjon ránk minden napon újra,

Fényeddel teremtsük a Föld világát újra.

Kérjük, növeld az Érted lobogó lelkek számát,

Vond egybe lelkünkben a földi, s az égi Hazát!

Add, hogy értsük Szavad, s tudjuk, mit kell tenni,

Szívből indítottan hogy kell cselekedni!

Nyíljon ki szívünk minden jóra, szépre,

Vezess hát bennünket Szeretet Istene!”

Kérjük Uram Örök Áldásodat,

S mondd: „Úgy legyen:

Minden Teremtetemet

A Szeretet éltessen!”

Most, és mindörökké:

Ámen.

♥ † ♥

E „Lángoló Szív” forma 2008. december 21-ére született, és mintegy előre jelzett, azóta már megvalósult *bevezetője* volt a következő évnek. A „Lángoló Szív” tehát az előbbieken említett Szent Korona kiadvány borítójának hátlapszövegeként, valamint az ugyancsak erre a napra íródott figyelemfelhívó *Üzenet* végén jelent meg, szintén záróakkordként. M.G.M.

* * *

Isten Áldjon meg minden jó szándékú embert, és Igaz, cselekvő akaratot! Ámen.

www.marianus.eoldal.hu